

thi her i Salen er der jo ikke mange. Han afgav altsaa en Erklæring i sine Meningsfællers Navn — de udenfor Salen komme ikke mig ved, jeg holder mig kun til dem i Salen —, som gik ud paa, at han vilde staa Løst og Brast med Ministeriet og gjøre Alt for at hindre et Forlig; han vilde raade os til at omvende os paa Sottetengen for ikke at gaa i Graven af Glenbighed, men han vilde ikke hjælpe os til at komme ud af den fortvilede Stilling, hvori vi vare komne; han og hans Venner vilde følge Regjeringen, hvorledes det saa end gik i Verden. (Afbrudelse af Bille.). Det ærede Medlem kan jo berigtige det, det skal være mig høist behageligt at høre (Bille: Læs i Tidenden). Jeg har ikke Tidenden her, og jeg tror heller ikke, at den er trykt endnu. Det ærede Medlem kan som sagt berigtige det, men jeg har faaet dette Indtryk, og det skulde som sagt være mig behageligt, om det ærede Medlem vilde berigtige det. Jeg skal gjerne, om han vil, bygge en Bro af Guld, for at han kan komme tilbage fra sin Krigserklæring igaar; thi igaar lød det for os Alle som en Krigserklæring (Stemmer: Ja!). Jeg tror nok, at det ærede Medlem lod os den Udvei aaben til Forhandling, at vi kunde gaa ind paa de 5 Punkter og paa en Del nødvendige Forsvarsforanstaltninger, saa kunde vi maaske faae Remonterne, saa kunde Finansloven blive vedtagen, og saa kunde vi blive gode Venner endnu. Jeg vil indrømme, at det kan gjerne være, at det ærede Medlems Forslag kunde være en Udvei til et Forlig, men i saa Tilfælde vil jeg rigtignok sige, at det vistnok neppe kan være, jeg vil ikke sige et alvorligt Forslag men et vederhæftigt Forslag. Jeg tror nu for Resten oprigtig talt ikke, at man kan give saa overordentlig Meget for, hvad det ærede Medlem siger i saa Henseende, ikke fordi det ærede Medlems Talent nogenfinde er bleven underkastet Tvivl, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem er saa meget — i alt Fald ikke saa meget, som han har været det før — bevandret i vore hjemlige politiske Forhold. Efter den Betragtning at dømmes, hvorpaa det ærede Medlem egentlig byggede sit Raisonnement, saa er det ærede Medlem ikke meget inde i, hvad der sker i Verden. Det ærede Medlem holdt et Foredrag over franske Forhold, hvori vi fik Oplysning om, at der i Frankrig var livsvarige Senatorer, og at man ingenlunde i Frankrig saaledes som her mente, at livsvarig ikke var livsvarig; men der glemte det ærede Medlem fuldstændig, at det franske Senat ikke kan opløses, og i en Forsamling, som ikke kan opløses, kan der jo heller ikke være Tale om, hvorvidt de saaledes valgte Medlemmer blive opløste med eller ikke. Dernæst sagde det ærede Medlem, at der forøvrigt var ganske de samme Forhold i Frankrig som her. Han sagde, at i Frankrig var der et Senat, som havde saa og saamange Medlemmer; det var ikke kongevalgte

Medlemmer, thi der var ingen Konge, de supplerede sig selv, idet Senatet valgte sine egne Medlemmer, og der var saaledes en stor Forskjel mellem Senatet og Deputeretkammeret. Dette er imidlertid heller ikke Tilfældet, thi Senatet i Frankrig er, som det ærede Medlem sikkert vil indrømme mig, bygget paa den almindelige Valgret. Ganske vist foregaa Valgene gennem indirekte Valg, men Senatet er dog bygget paa den almindelige Valgret, ligesom vort gamle Lands-thing var. Der er altsaa en meget betydelig Forskjel, og disse livsvarige Senatorer blive ganske vist for Fremtiden valgte af Senatet, men de nuværende ere ikke valgte af Senatet, men af den forhenværende lovgivende Forsamling, som ligeledes er bygget paa almindelig Valgret. Der blev nu opstillet Forbringere fra den ene og anden Side for at komme til Resultat om Ligeberettigelsen; men dette betyder Intet, thi de to Thing hvile paa samme Grundlag, medens her de to Thing hvile paa forskjelligt Grundlag. Men dertil kommer, at der blev ikke opnaaet noget Forlig om Ligeberettigelsen. Det, der fordredes af Flertallet i Deputeretkammeret, var, at Senatet skulde vedtage Finansloven en bloc uden Vædring eller forfaste den en bloc; men det modsatte Senatet sig. Det endte med, at man opgav dette, men ikke Ligeberettigelsen, og det var for Resten overordentlig Lidt, som blev ændret af Senatet. Dernæst glemte det ærede Medlem, at Betingelsen for Forliget, Sonofferet for Forliget var Ministeriet Dufaure. Ministeriet Dufaure gik sin Vej (Bille: Det gik samtidig, men ikke paa Grund deraf). Det ærede Medlem maa indrømme, at Ministeriet gik af, inden Loven gik over fra Deputeretkammeret til Senatet, og det var først i Senatet, at Forliget blev bragt tilveie af et andet Ministerium, og det andet Ministerium var et Koalitionsministerium, dannet af de ledende Partier i Senatet og det folkevalgte Kammer, altsaa et Ministerium, der søgte sin Støtte ikke udelukkende i Senatet, men især ogsaa i Deputeretkammeret. Jeg skal villig indrømme det ærede Medlem, at naar det er et saadant Forlig, han vil have, saa have vi Intet derimod, men saa maa det ærede Medlem først sørge for, at Ministeriet gaar af, og at der dernæst dannes et andet Ministerium, som tager Hensyn til begge Thing. Jeg kan derfor ikke indse, hvorfor det ærede Medlem anfører dette som et advarende Exempel for os; thi det er ikke Andet end det, vi netop ville. Nu siger det ærede Medlem, at Ministeriet ikke gik af paa Grund af denne konstitutionelle Strid om Finanslovens Behandling; det er ogsaa rigtigt, men det er ligegyldigt; thi jeg vil gjøre opmærksom paa, at et Ministerium har altid i sin Haand at gaa af paa det og det, og det vilde være et meget barbarisk Folkething, som, naar Ministeriet vilde gaa af paa Grund af visse Ting, vilde sige: I skulle gaa af paa den og den Konflikt eller ogsaa blive